

UNA DONA VALENTA

Hi havia una vegada en un poble de Castelló, una família pobre. Vivien en una casa menudeta i estreta, els pares i les dues bessones. La mare estava cega i treballava com a massatgista, el seu pare venia verdures que tenien plantades en el seu hort.

Un dia, mentre que ell anava cap al seu treball va tindre un accident, va anar l'ambulància i el van portar a l'hospital. Al cap de dues hores es va morir i la família va plorar molt. Sempre que se'n recordaven d'ell ploraven molt.

Ara la mare havia de afanyar-se ella sola amb les seues filles. No tenia llenya per fer foc. La mare cada dia despertava a les seues filles amb molta tristesa i sabent que no tenien esmorzar, però treballava dur cada dia per donar de menjar a les seues filles. Els xiquets es reien d'elles perquè no tenien pare i cada vegada que passava açò, elles li ho deien a la seua mare. Ella va fer una reunió amb el director del col·legi. Van cridar als pares per resoldre-ho.

Va passar una setmana i va arribar el carter amb una carta que ficava que algú volia casar-se amb la mare i ella va dir a les seues filles que si aquest home és amable i treballador que ella es casaria amb ell.

Al dia següent va anar aquest home a visitar la mare i li prometre que entre els dos cuidarien a les seues filles, així doncs, es van casar i van ser feliços i van menjar anissos.